

fig ikke saaledes.) Ja, jeg beder om Forlabelse, det er 350,000 Kr., som foreslaas til Stationens Udvidelse, og Vædringsforlaget foreslaar dette Beløb forhøjet med 204,000 Kr. + 35,000 Kr., som den paagældende Egn vil hve, altsaa i alt en Forøgelse af 239,000 Kr. Det bliver, saa vidt jeg kan se, 589,000 Kr. i alt, som man her gaar ud fra, Stationens Flytning vil koste, men naar den højtærede Minister mener, at det vil koste omtrent 1 Mill. Kr., mener jeg, det er temmelig haabløst at antage, at man kan føve denne Sag igennem. For øvrigt skal jeg tillade mig at tilføje, at den Pris, som Viborg By synes at sætte paa Flytningen af Stationen, er noget for lille. Det forekommer mig, at naar det virkelig har saa stor Interesse for en By af Viborgs Størrelse som antydet, er et Bidrag af 10,000 Kr. noget for lidt. Det forekommer mig, at naar man siger, at man vil bidrage til Afholdelsen af en saadan Udgift, kan det ikke godt gaa an, at Viborg By siger til Staten omtrent saaledes: Ja, I maa jo nu anvende omtrent en Million, eller hvor meget det nu bliver, til at fremme Byens Interesse; vi skulle gerne give 10,000 Kr. dertil. Det forekommer mig, at Viborg By omtrent ligesaa godt kunde lade være at give noget.

Jeg vilde gerne endnu omtale et Par Vædringsforslag til § 26; det er Vædringsforslagene under Nr. 183 og Nr. 186. Under Nr. 183 har den højtærede Minister stillet et Vædringsforslag om at bevilge 36,000 Kr. til Opførelse af et Beskyttelsesdige paa Kysten ud for Øster-Agger og Alum Bjer, og jeg hder derfor den højtærede Minister min varmeste Anerkendelse ligesom ogsaa det ærede Finansudvalg, fordi det har tiltraadt det. Men — der er ogsaa i den Henseende et lille „men“: Den højtærede Minister forlanger, at Aggerboffisterne skulle, for at faa dette Beskyttelsesdige mod Havet, udrede Udgifterne til Grunderhvervelsen. Den højtærede Minister fastholder — og der har vel sagtens den højtærede Minister Ret, uagtet jeg har liggende en ordret Afskrift af en Skrivelse, som siger det modsatte, men jeg forudsætter desuagtet, at Ministeren har Ret — at det er en Konjektens af, hvad der er stet tidligere. En Gang tidligere veed jeg, at det er stet saaledes, det indrømmer jeg, men jeg bilder mig ogsaa ind at vide, at ved en anden Lejlighed stete der noget andet; dog, det skal jeg i ethvert Tilfælde lade ligge; men det forekommer mig, at naar man som her siger til den mindst formuende Del af Landets Befolkning — hvad man vel kan sige, at Beskyttelsesdigerne ere,

navnlig Beboerne paa disse nøgne Flader, Landtanger — naar man siger til dem: Ja, I skulle faa en Beskyttelse, som ganske vist kun er midlertidig, men dog en Beskyttelse mod eders mægtige Nabo, Vesterhavet, men paa den Betingelse, at I af eders elendige lille fattige Gøndom skulle afgive ikke ubetydelige Arealer til Diger og Fyldgrave, det skulle I gore, det er Betingelsen for, at I kunne faa Diget, da forekommer det mig at være noget haardt. Beløbet er vel kun 3,200 Kr., og der er nu et Tilbud om, at de fattige Fiskere ere villige til at hve 1,600 Kr., og man kunde derfor maaste sige, at Spørgsmaalet er saa lille, at det ikke var værdt at omtale; men jeg kan forsikre, at Spørgsmaalet ikke er saa lille for de paagældende Personer derovre. Naar man husker paa, at en Mand paa de nøgne Tanger der, som er i Stand til at føde og græsse en Ko, betragtes som en Slags Hveremand, medens mange kun have et Par Saar og de fleste kun nogle faa Gæs, forekommer det mig, at man saar allerede derudaf et Begreb om, hvad det vil sige, naar man kommer til dem og siger: I skulle betale 3,200 Kr. for at indløse den Jord, vi skulle lægge dette Beskyttelsesdige paa. Det forekommer mig næsten Synd, om disse Folk af deres smaa Midler for at kunne bygge og bo nogle Aar endnu i Fred for at blive raserede af Vesterhavet, stulde udrede en Udgift, som deres sydlige Naboer, de, der bo syd for Thyborøntanalen paa Harboretangen, ere frie for. De Herrer ville erindre, at der for Statskassen kun er Tale om et aktuelt Beløb af 1,600 Kr. for at kunne give Beboerne paa den nordre Tange nogen Beskyttelse, og jeg beklager, at den højtærede Minister ikke har villet gaa ind paa at udrede det af Statskassen, medens man derimod stadig Aar efter Aar siden 1875 har haft store Beløb paa Finansloven til Beskyttelse af den sydlige Tange. Jeg veed meget vel, at man vil sige til mig, at der staar der større Interesser paa Spil; jeg veed, at man vil indvende, at Sikringen af den sydlige Del af Harboretangen har mere Betydning for Limfjordsøgnene end Sikringen af den nordlige. Men alle Paastande i saa Henseende have den Mangel, at Bevist ingen Sunde er ført. For mig staar det i alt Fald fuldkommen klart, at den nordlige og den sydlige Tange have ganske og aldeles den samme Betydning, fuldkommen samme Værdi, naar der er Tale om at beskytte, ikke Tangen selv, thi den er i og for sig temmelig værdiløs, men Limfjordsøgnene, der ligge bagved. Om der overhovedet har